

1905-09-01

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Damgaard

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

Damgaard I. IX. 1905.

[med blyant i Emil Hannovers hånd:] Slott-Møller

Kjære Hannover

Tak for Artiklen om Mentzel,
jeg kjender den fra Tilskueren,

men jeg har jo en pæn lille
Samling af dine Artikler i
Særtryk, saa jeg takker dels

for Forøgelsen af denne,
dels for den Fornøjelse det
voldte mig at læse Artiklen.

Men der er endnu en
Grund, hvorfor jeg er glad
for at du har sendt mig
den og det er fordi du der

ved har givet mig en
Lejlighed til at skrive til
dig inden vi træffes i
Byen til Efteraaret. –

Det overrasker dig ikke, at
din Omtale af mig i din

[2]

Artikelrække om Foraarsudstil-
lingerne var mig en pinlig
Skuffelse –. Skuffelse fordi
jeg af to Grunde havde ventet
en ganske anden Omtale.

Du husker, at vi bog-
stavelig løb paa hinanden
den første eller én af de
allerførste Dage Udstillingen
var aaben og du sagde
uopfordret til mig "Jeg
synes det er et meget smukt
Billede, du har her oppe"
og vi gik hen foran Bille-
det, og du talte om et og
andet, du ikke syntes om
ved det – uvæsentlige Ting

noget ved Udformningen
og noget ved Penselføringen
– husker du? – Men med
det Kjendskab jeg har til din

[3]

stolte, til Tider næsten stejle
Karakter, føler jeg mig overbe-
vist om, at du ikke vilde
sige noget saadant naar du
ikke mente det – navnlig da
jeg slet ikke havde spurgt
om din Mening – i saa Fald
kunde maaske det bløde
og milde i din Karakter,
dit gode Hjærte faaet dig
til at svare mer hensyns-
tagende[sic] end du strængt
taget mente, – men din
Udtalelse kom uopfordret, –
jeg havde for ikke at gjøre
dig det vanskeligt at svare
slet ikke ført mit Billede
paa Bane. – Ser du
dette er den ene Grund,
hvorfor din Omtale af
Paolo og Francesca skuffede
mig – den ydre – den anden

[4]

er mindre udvendig.
Naturligvis, man kan skifte
Mening om et Billede, dels
ved at se mere paa det
dels ved Paavirkning, – selv
øvede Øjne kan lade sig
narre i første Øjeblik af en
eller anden flot Distance-
blænder, men dels hører
mit Billede ikke til den
Art og dels har du en
Harme næsten Arrigskab i

din Tone, der trods det
at det ikke ligner dig meget
at lade dig paavirke ude
fra, næsten kunde tyde
paa at du i dette Til[-]
fælde havde modtaget
nogen Paavirkning. – For
hvorfor være saa vred paa
det Billede? Det er det
samme som at være mis[-]
fornøjet med mig, – jeg staar

[5]

helt inde for det den Dag i Dag.
Jeg kan ikke forstaa, at du kan
tage saa hensynsløst paa
det, og at du tør føle dig
saa sikker overfor en Ven,
hvis rene kunstneriske Be-
stræbelser, kemisk rene for
Bihensyn, du kjender, du ved,
at jeg aldrig ser hverken til
højre eller venstre for at
mede efter Publikums Gunst.
Du har været Vidne til alle
de Vanskeligheder, jeg har
haft at kjæmpe med og
tildels kjæmper med den
Dag i Dag, og du har set
at nu da Kunsthåndvær-
ket har aabnet en Dør
for mig, om end ikke ind
til alle Golcondas Skatte,
saa dog ind til en Plads
ved en af Ægyptens Kjød-

[6]

gryder – saa nøjes jeg hellere
med en Plads ude i For-
stuen til det Kjøkken, hvor
hvor[sic] Gryderne staar og koger,
men hvor jeg kan have

Udsigt til den blaa Himmel
og til en Gang maaske at
kunde flyve frit rundt
der ude, – det er ikke
noget jeg gjør mig til af,
for jeg kan ikke andet,
men det er Egenskaber
du sætter Pris paa hos
alle andre.

Saa er der en anden
Ting, jeg kjender fire Bil
leder, der behandler dette
emne Wattss Rosettis
Boecklins og Blakes;
Tag Gjengivelser af disse
fire Billeder for dig
og tag mit ved Siden

[7]

af – jeg beder dig gjøre det.

Jeg skal ikke paastaae at
mit er det bedste. Watts er
det maaske – men blot
Trangen til at beskjaeftige
sig med dybtgaaende Emner
forstaar jeg ikke, at du, der
til Stadighed udtaler Sympa-
thi hermed i snart sagt
alt hvad du ellers skriver
ikke paaskjønner hos mig. –
Om Billedets Emne har
vi talt, hvad det er
malet over. Du ved, at
det er udsprungen af en
meget dyb og ægte Følelse,
Samhørighedsfølelse i Sorg
og Modgang og Ulykke, ogsaa
det vilde jeg have troet
du havde haft Forstaaelse
af.

Se det er de Grunde,

der har gjort at din

[8]

Omtale har skuffet mig. –

Jeg synes, at selv om du

ikke har fundet Billedet

helt lykkedes, hvilke Bille

der er for Resten det,

saa kunde det mellem

al den Geschäft, Uveder

hæftighed og Uærbødighed

og Trivialitet fortjene en

anden Omtale af en

Mand, som jeg maa og

ikke kan andet end

tro og stole paa som min

Ven.

din Ven

Harald Slott-Møller

Danngædd 1. IX. 1905.

Slottet, Mølle

Kjære Hanne

Jeg har læst artiklen om Meutzel,
og kjendte den fra Tidningen,
men jeg har jo en pæn lille
samling af dine artikler i
Løsttryk, saa jeg takker dig
for forgyderen af denne,
dels for den fornyelse der
naaede mig at læse artiklen.
Men det er endnu en
guld, hvorfor jeg er glad
for at du har sendt mig
den og det er fordi du er
ved den giver mig en
Lignelse til at skrive til
dig inden vi træffer i
Bayern til Efteraaret.
Det overrasker dig ikke, at
din Omtale af mig; din

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Atimærskan om Israelsudat
vige om var mig en paa
Skuffen - Skuffen for
i af to Gunde havde ventet
en ganske anden Omtale.
Du husker at vi bag-
stavelig ogs paa hinanden
den første eller en af de
allerførste Dage Udøllingens
var saavel og du sagde
"uopfordret til mig" Jeg
sagde det a et meget omme-
"Billede, du har her oppe"
og vi gik hen foran Bille-
det, og du talte om et og
andet, du ikke syntes du
med det - uventetlige Ting
naget med Udfordringens
og noget med Fenselprings
- husker du? - Men med
det Gudske og har til sin
støtte, til Tiden næsten stejle
Karakter, paa mig end be-
mest om, at du ikke maa
sige noget saadant naar du
ikke mente det - navnlig da
jeg slet ikke havde spillet
om din Mening - i saa Fald
kunne maaske det begaa
og mig i din Karakter,
dit gode Hjerte faar dig
til at svaar mig henryk-
laguar end du stramt
tapt mente, - men din
Udtalelse kom uopfordret,
jeg havde per ikke at gik
til det navnlig at svaar
slet ikke paa mit Billede
paa Bane. - Ser du
dette er den ene Gunde,
maaske din Omtale af
Paolo og Francesca skuffen
mig - du yare - den anden

er mindes ubevindelig.
Naturligvis, man kan sige
Mening om et Billede, dels
med at se mere paa det
dels med Paavirkning, - selv
gaae Oppe kan lade sig
gaae i første Billede af en
eller anden fast Distance
blandes, men dels hører
mit Billede om den
Art og dels men der en
Stærke næsten Arrigskab i
sin Tone, der træder det
at det ikke ligesom dig med
at lade dig paavirke ude
fra, næsten kunne tyde,
paa at du i dette Til
fælde havde medtaget
nogen Paavirkning. For
hvorfu var det med paa
det Billede? Det er det
samme som at man vis
fanger med mig, - i næsten

hvis inden for det aar Dg i Dg.
Jeg kan ikke forstå, at du kan
sige saa hensynsløst paa
det, og at du selv paa dig
saa sikket omgiver en Kunst-
hvis rene kunstneriske Be-
strævelser, kemisk rene for
Bihensyn, du kjender, du ved
at jeg aldrig ser hvor man til
højre eller venstre for at
med en Publikums Gavn.
Du har været Vidne til alle
de Kanskeligheder, jeg har
haft at kæmpe med og
tildees kæmper med den
Dag i Dag, og du har set
at nu da Kunsthaandvær-
ket her aabnet er Dg
for mig, om end ikke ind
til alle Golcondaas Skatte
saa dog liden til en Israels
ned en af Egyptens Kjöb-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gys der - saa miges i helde af - i herder dig gippe det
 med en Fædsel i Sa- I skal ikke præstaa at
 stuen til det Kjøbmand, hvem mit er det bedste, Wats er
 her gys derne staa og koge det maaske - men blot
 men hvor i kom her. Trængsel til at beskæftige
 Wats til den blaa Skinnede og med dybtgaaende Emne
 af til en Gang maaske at justaa i ikke, at du, der
 kunde flyve paa stuen til Stadierna udtale Sympa-
 de ud, - det er ikke Thi hermed i ondt sagt
 noget i giv mig til af, at hvad du ellers skriver
 for i kom ikke andet, ikke præstaa her mig.
 men det er 3 gys derne Om Præstaa Emne her
 du staa Pris paa her ni taet, hvad det er
 alle ander. malet over. Du ved, at
 Saa er der en anden det er udsprungne af en
 Ting, i kinden paa Die meget dybt og ægte Fædsel
 lade den bekendte dette Sær herig heds fædsel i Sog
 Emne Wats Rosetti's og Modgang af Ulykke, Sær
 Baeklin's og Blaker's; det nicat i have taet
 Jay Hingværelse af dine du hører i høft Forstaaen
 paa Præstaa for dig af. Se det er du Grund
 og tag mit med Saa der her giat at din

Omtale han skeppet mig.
Jeg synes, at selv om du
ikke har fundet Brillant
helt Cypræs, hvilk Brill
du er for Resten det,
saa kunde det mellems
af den Gesonäpt, Under
høfjhed og Uasupaidus
og Trivialitet fortjone en
anden Omtale af en
Mand, som i Maas og
ikke kan andet end
hos og staa paa sin
Ven.

din Ven

Harald Lant. mped

